

Aleluja, kterým jsme se těšili po celý rok. Ani krásný zpěv Andělů *Sláva na výsostech Bohu* nezalehne v náš sluch. Na místě *Aleluja* zpívá se *Tractus*. A aby také náš zrak byl zaujat myšlenkou na naše truchlivé postavení ve světě, užívá se bohoslužebných rouch fialové barvy, vyjímaje svátky Svatých, které se však skoro nikdy neslaví v neděli.

První neděle v předpostní době sluje *Devítník*. České jméno *Devítník* pochází odtud, že tato neděle jest 9. před Velikonocemi. V latině se jmenuje *Septuagesima* (dies ante Pascha), t. j. *sedmdesátý* (den před Velikonocemi). Dvě následující neděle se nazývají *Sexagesima* a *Quinquagesima* t. j. 60. a 50. den podle starého počítání před slavností velikonoční. U nás říkáme: neděle první a druhá po Devítníku.

Neděle první po Devítníku – Dominica in Sexagesima

INTROITUS (Ps. 43, 23-26) VSTUP (Ž. 43, 23-26) Povstaň, Exsúrge, quare obdormis, Dómine? Povstaň a nezapuzuj nás navždy. Proč répellas in finem : quare faciém tuam avértis, oblivísceris tribulatióne nostram? adhésit in terra venter noster : exsúrge, Dómine, ádjuva nos et líbera nos. (Ps. ib. 2) Deus, áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. V. Glória Patri.

ORATIO – Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus : concéde propítius; ut, contra advérsa ómnia, Doctóris gentium protectióne muniámur. Per Dóminum.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Corínthios (2, c. 11, 19-33; 12, 1-9).

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes : cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in faciém vos cædit. Secúndum ignobili-tátem dico, quasi nos infirmi

MODLITBA – Bože, jenž vidíš, že na žádný svůj skutek nespoleháme, popřej milostivě, abychom přispěním Učitele národů byli chráněni proti všemu protivenství. Skrze Pána našeho.

ČTENÍ z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. (11, 19-33; 12, 1-9).

Bratři! Rádi trpíte nemoudré, sami jsouce moudří. Snášíte zajisté, jestliže vás někdo v porobu vrhá, jestliže kdo stravuje, jestliže kdo šidí, jestliže kdo se vypíná, jestliže vás někdo bije ve tvář. K svému zahanbení musím říci, že v té věci byli jsme jaksi slabý-

fuérimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico), áudeo et ego. Hebræi sunt, et ego, Israëlitaë sunt, et ego : Semen Abrahæ sunt, et ego : Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico), plus ego : in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus fréquentér. A Judæis quínquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profúndo maris fui : in itinéribus sæpe, periculis flúminum, periculis latrónum, periculis ex génere, periculis ex géntibus, periculis in civitate, periculis in solitúdine, periculis in mari, periculis in falsis frátribus : In labóre et ærúmna, in vigíliis multís, in fame et siti, in jejúniis multís, in frígore et nuditate. Præter illa, quæ extrínsecus sunt, instántia mea quotidiana, sollicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infirmor? Quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári oportet : quæ infirmitátis meæ

mi. Ale v čem kdo se osměluje (v nemoudrosti pravím), v tom osměluji se i já. Hebreji jsou; já také. Israelity jsou; já také. Potomstvem Abrahmovým jsou; já také. Služebníky Kristovými jsou; (jako méně moudrý pravím) já více. V pracích přemnohých, v žalářích přehojně, v ranách nad míru, v nebezpečenství smrti častokrát. Od Židů pětkrát jsem dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl metlami mrskán, jednou jsem byl kamenován, třikráte jsem ztroskotal, noc a den byl jsem v hlubokosti mořské, na cestách často, v nebezpečenstvích na řekách, v nebezpečenstvích od lotrů, v nebezpečenstvích od národa, v nebezpečenstvích od pohanů, v nebezpečenstvích v městě, v nebezpečenstvích na poušti, v nebezpečenstvích na moři, v nebezpečenstvích od falešných bratrů. V práci a námaze, v mnohých bděních, v hladu a žízni, v postech často, v zimě a nahotě. Bez toho, co kromě toho přichází, denní nával ke mně, pče o všechny církevní obce. Kdo

Deus : ut, quos tuis réficis abys nám, jež svými obcer-Sacraméntis, tibi étiam stvuješ Svátostmi, dopřál plácitis móribus dignánter také tobě důstojně sloužiti deservíre concédas. Per líbeznými mravy. Skrže Pána Dóminum nostrum. našeho.

POZNÁMKA K NYNĚJŠÍMU OBDOBÍ CÍRKEVNÍHO ROKU - DOBĚ PŘEDPOSTNÍ

Prožili jsme se Spasitelem několik blahých neděl, rozjímající o jeho tichém a skrytém dětství a těšice se z moci, kterou ovládá veškero stvoření. Srdce naše se naplnila sladkou nadějí, že jednou budeme věčně se radovati s tímto Králem králů.

Avšak tato chvíle věčné radosti dosud nenastala! I u jesliček cítíme při veškeré radosti, že stojíme ještě na zemi, že jest nám dosud bojovati krušný boj se světem, d'áblem a tělem. Církev svatá, která byla předobrazena Starým Zákonem, připadá si zde na světě jako národ židovský, jenž ze svatého města Jerusalema byl odveden a po 70 let držán v zajetí Babylonském. Co jsme zde na zemi jiného, než vyhnanci, zajatci a kořist všech možných nebezpečí, která na nás číhají na světě, v tomto Boha nenávidějícím Babyloně!

Církev svatá, která nás má vychovávat pro nebe a utužiti do životního boje, chce nám v předpostní době připomenouti naše vyhnanství, na něž bychom si bezmála už zvykli - k své vlastní záhubě.

Jako židé po 70 let truchlili v Babyloně, tak ona nás vede k tomu, abychom po 70 dní v roce připomínali svoje otroctví pod mocí d'ábla a tím zatoužili po svém vlastním domově - po Nebi.

Proto všechna bohoslužba v nynějším období církevního roku nám slouží k této připomínce. Neslyšíme radostného

tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit, hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudinibus et divitiis et voluptatibus vitæ, eúntes suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

OFFERTORIUM (Ps. 16)
Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea : inclína aurem tuam, et exáudi verba mea; mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

SECRETA - Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum.

COMMUNIO - (Ps. 42, 4)
Introibo ad altáre Dei, ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

POSTCOMMUNIO - Súpplices te rogámus, omnípotens

pují. Oním pak, jež padlo do trní, jsou ti, kteří uslyšeli, ale na cestě udušování bývají od starostí a bohatství a rozkoší života; a nepřinášejí užítku. A tím v zemi dobré jsou ti, kteří uslyševše slovo, uchovávají je v srdci dobrém a nejlepším a přinášejí užitek v trpělivosti.

OBĚTOVÁNÍ (Ž. 16, 5, 6-7)
Upevni kroky mé na cestách svých, aby nekolísaly šlépěje mé. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má; divotvorným učiň své milosrdenství, jenž zachraňuješ doufající v tebe, Pane.

TICHÁ MODLITBA - Přinesená tobě, Pane, oběť, obživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše.

K PŘIJÍMÁNÍ (Ž. 42, 4)
Přistoupím k oltáři Božímu, před Boha, jenž obveseluje mladost mou.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože,

sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non méntior. Damási præpósitus gentis Aréte regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet : et per fenéstam in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non éxpedít quidem), véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hómínem in Christo ante annos quatuórdecim, (sive in córpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit:) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hómínem (sive in córpore, sive extra corpus nescio, Deus scit:) quóniam raptus est in paradísus : et audívit arcána verba, quæ non licet hómíni loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitatibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit

jest sláb, abych já nebyl také sláb? Kdo se pohoršuje, abych já nehořel? Je-li záhodno se chlubití, budu se chlubití tím, co se vztahuje k mé slabosti. Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž jest veleben na věky, ví, že nelžu. V Damašku ostříhal místodržitel krále Arey města Damašku, aby mě zajal, oknem jsem byl spuštěn v koši přes zeď a tak jsem ušel rukám jeho. Je-li záhodno se chlubití (nic to ovšem neprospěje), pak přejdu k viděním a zjevením Páně. Zním člověka v Kristu, jenž před čtrnácti roky byl vtržen až do třetího nebe (zda v těle, nevím, aneb mimo tělo, nevím, Bůh to ví). A vím o tomto člověku, že byl (zda v těle aneb mimo tělo, nevím, Bůh to ví) vtržen do ráje a uslyšel slova tajemná, kterých nepřisluší člověku mluvití. Takovým se budu chlubití, sám sebou však nebudu se chlubití, leč jen svými slabostmi. Budu-li totiž chtít se chlubití, nebudu nemoudrým, neboť povím pravdu ; pomíjím to však, aby někdo nemyslil o mně ví-

ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meae ángelus sátanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discederet a me : et dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perficitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

GRADUALE (*Ps. 82, 19 et 14*) Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus : tu solus Altíssimus super omnem terram. V. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

TRACTUS (*Ps. 59, 4 et 6*) Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. V. Sana contritiónes ejus, quia mota est. V. Ut fúgiant a fácie arcus : ut liberéntur elécti tui.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam (8, 4-15).

In illo tempore : Cum turba plúrima convenírent, et de ci-

ce, nežli co na mně vidí aneb co ode mne slyší. A abych pro nesmírnost zjevení se nevyvyšoval, byl mi dán osten pro tělo mé, anděl to satanův, aby mě poličkoval. Proto jsem prosil třikráte Pána, aby odstoupil ode mne. Ale řekl mi : Postačí ti moje milost, neboť síla se zdokonaluje v slabosti. Budu se tedy rád chlubiti svými slabostmi, aby síla Kristova ve mně přebývala.

STUPŇOVÝ ZPĚV (Ž. 82, 19 a 14) Nechať poznají národové, že jméno tvé jest Bůh; tys jediný Svrchovaný nade vší zemí. V. Bože můj, učiň je jako kolo a jako stéblo před tváří větru.

TRAKTUS (Ž. 59, 4 a 6) Zatřásl jsi, Pane, zemí a rozviklal jsi ji. V. Zahoj její trhliny, neboť se rozkymácela. V. Nechť vyvolení tvoji uprchnou před lukem, aby vysvobození byli.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Lukáše (8, 4-15).

Za onoho času, když se scházel zástup četný a od měst

vitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit, qui séminat, semináre semem suum : et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram : et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocáverunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam : et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat : Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discipuli ejus, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit : Vobis datum est nosse mystérium regni Dei : céteris autem in parábolis : ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est autem hæc parábola : Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt, qui áudiunt : deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram : qui cum audierint, cum gáudio suscipiunt verbum : et hi radices non habent : qui ad

spéchali k Ježíšovi, pravil podobenstvím: Vyšel rozsévač, aby rozséval símě své, a když rozséval, některé padlo vedle cesty, a bylo pošlapáno a ptáci nebeští je sezobali. A jiné padlo na skálu; a vzešedši uschlo, poněvadž nemělo vláhy. A jiné padlo mezi trní a trní spoluvzrostlé je udušilo. A jiné padlo v zemi dobrou a vzešedši vydalo užitek stonásobný. To pověděv zvolal: Kdo má uši k slyšení, slyš. I otázali se ho učedníci jeho, co by to podobenství znamenalo. On pak jim řekl: Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ostatním však v podobenstvích, aby hledíce neviděli a poslouchajíce nesrozuměli. Tento pak jest rozum podobenství: Símě jest slovo Boží. Těmi pak, kteří jsou vedle cesty, jsou ti, kteří slyší; potom přichází ďábel a odnímá slovo ze srdce jejich, aby uvěřice spaseni nebyli. Těmi pak na skále jsou ti, kteří když uslyší, přijímají slovo s radostí. A ti nemají kořene; na čas uvěří a v čas pokušení odstu-